

Κυρίες και κύριοι,

Όπως θα αντιληφτείτε, η παρουσία μου εδώ σήμερα δεν αφορά μόνο τη συνδικαλιστική εκπροσώπηση των εργαζομένων στο χώρο του ΙΚΑ, αλλά έχει αφετηρία την δική σας πρωτοβουλία για μια προσπάθεια συνεννόησης, σύγκλιση απόψεων και επιδιώξεων, σε ένα πλαίσιο που μπορεί να έχει διαφορετικές προσεγγίσεις όποιος συμμετέχει, αλλά έναν κοινό στόχο.

Τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες που εκπροσωπείτε, την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών στο ΙΚΑ, που είναι διαχρονικό ανεξάντλητο αίτημα, όπως και η αντικειμενικότητα και η σωστή αξιολόγηση, σε ένα κράτος που φτιάχνει συστήματα με προχειρότητα, παιδεύοντας πρώτα εσάς αλλά και γενικότερα όσους συμμετέχουν.

Είναι γενικότερα αποδεκτό ότι πρέπει να αλλάξουν πολλά σε αυτή τη χώρα, αλλά μόνιμο ζητούμενο είναι ως προς τι αλλάζουν και όταν αλλάζουν, αν εξυπηρετούν την κοινωνία των πολιτών ή ένα κράτος που βάζει τον πολίτη στο περιθώριο.

Νομίζω ότι σήμερα όσα συμβαίνουν σε αυτή τη χώρα μπορεί να έχουν αφετηρία την μεταρρύθμιση του κράτους, αλλά ο τρόπος που σχεδιάζονται μόνο απορρύθμιση προκαλούν.

Έμμεσα εκπροσωπώ έναν Οργανισμό που δέχτηκε να απορροφήσει και να λειτουργήσει το ΚΕΠΑ λόγω της νηπιακής ηλικίας τότε του ΕΟΠΥΥ.

Συζητώντας με τον πρόεδρο σας και τα μέλη του Δ.Σ., έχουμε συμφωνήσει, σε αρκετά ζητήματα που αφορούν τον τρόπο λειτουργίας των ΚΕΠΑ, τα ανυπέρβλητα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί από άκρο σε άκρο της χώρας, σ' όσους παλιότερα απολάμβαναν καλύτερης και ίσως ευνοϊκής εξυπηρέτησης όμως σε μια περίοδο που κυριαρχούσαν οι πελατειακές πρακτικές και σχέσεις, δυσφήμιζαν αδίκως τους πραγματικά έχοντες πρόβλημα αναπηρίας.

Το ΚΕΠΑ που με βάση τα μέχρι σήμερα δείγματα και δεδομένα μεταφράζεται ως Κέντρο Παρακολούθησης αγωνίας και αγανάκτησης των αναπήρων, είναι ένας αναγκαίος θεσμός που πρέπει να πετύχει, δυστυχώς όμως, αμφισβητείται κάθε μέρα και περισσότερο γιατί εμπεριέχει στην αρχική οργάνωση του και λειτουργία τις παθογένειες της Δημόσιας Διοίκησης που παραμένει ζητούμενο πότε θα αλλάξουν.

Το ΚΕΠΑ ιδρύθηκε και εντάθηκε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ την ίδια χρονική περίοδο, το 2011, που διαχωρίζεται ο Κλάδος Υγείας από τον κλάδο Ασφάλισης και Σύνταξης.

Με λίγα λόγια, ενώ η καρδιά του νέου θεσμού είναι το επιστημονικό ιατρικό σώμα της χώρας με την αποσύνδεση των δυο τότε κλάδων του ΙΚΑ ΕΤΑΜ και τη δημιουργία του ΕΟΠΥΥ, αλλού χτυπάει η καρδιά και αλλού υπάρχει το σώμα.

Σήμερα όμως με το εύρος των προβλημάτων των ΚΕΠΑ σε περίπτωση αλλαγής νομικού πλαισίου, και ένταξη του σε άλλο φορέα, η κατάσταση θα διολισθήσει και οι λεπτές σημερινές ισορροπίες θα διαλυθούν προς το χειρότερο, και όποια εμπειρία έχει αποκτηθεί στο ΙΚΑ, θα εξατμιστεί από την προσαρμογή σε έναν άλλο φορέα.

Γι' αυτό η συνεργασία, η διαχείριση και η καλυτέρευση με κάθε τρόπο της λειτουργίας του είναι μονόδρομος. Όμως δεν μπορούμε να αποκρύψουμε ή να μην αναφερθούμε στις αιτίες που έχουν από την έναρξη του, απαξιώσει στην κοινωνία των αιτούμενων αναπήρων αυτό το θεσμό και όχι μόνο.

Η αδυναμία αντίληψης από την τότε πολιτική ηγεσία, καθώς και της Διοίκησης του ΙΚΑ αλλά και υπηρεσιακών παραγόντων, του μεγέθους και των απαιτήσεων του νέου θεσμού, η ανυπαρξία οργανωτικής δομής με Προϊσταμένους σε όλα τα ΚΕΠΑ, ο αρχικός λιγοστός αριθμός ΚΕΠΑ σε όλη τη χώρα, η μη άμεση μεταφορά διοικητικού προσωπικού από καταργηθέντες φορείς αναπηρίας Δημοσίου και άλλων ασφαλιστικών ταμείων πρόνοιας, ο ανύπαρκτος αρχικός σχεδιασμός του προελέγχου των αιτήσεων και ο πειραματισμός. Τα λάθη των αποφάσεων και ειδικά η μη ακριβής καταγραφή της αναπηρίας και της ημερομηνίας έναρξης, ο μεγάλος χρόνος καθυστέρησης εξέτασης των αιτημάτων, η μη πρόβλεψη για συνέχιση επιδομάτων συντάξεων και ασφαλιστικής κάλυψης ανεξαρτήτως του χρόνου εξέτασης του αιτήματος αναπηρίας, καθώς και οι δικαιολογημένες διαμαρτυρίες στις υπηρεσίες αλλά και στα ΜΜΕ των υπό εξέταση αναπήρων αμαυρώνουν την εικόνα του νέου συστήματος πιστοποίησης αναπηρίας και δυναμιτίζουν την λειτουργία του και την πορεία του.

Κυρίως όμως, ο μικρός αριθμός των αρχικά ενταχθέντων γιατρών, και η έμμεση υπονόμευση του θεσμού που καταγράφηκε τότε με δικαιολογημένα

ίσως αιτήματα, ήταν η μεγάλη αφορμή -και χωρίς να παραβλέπονται και τα παραπάνω- για την ταλαιπωρία των αιτουμένων.

Υπάρχει όμως και το βασικό ζητούμενο που είναι οι καθ' αυτό αποφάσεις των τριμελών επιτροπών που σε μια περίοδο σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής με πολιτικές επιλογές κατάλυσης του κοινωνικού κράτους λειτουργούν ως ΤΡΟΪΚΑ πάνω από το πρόβλημα κάθε αναπήρου ή χρόνια πάσχοντα.

Οι περιπτώσεις παρανόμων αναπηρικών συντάξεων που δόθηκαν στο παρελθόν, και επικοινωνιακά αναδείχτηκαν κατά κόρον, ενοχοποιώντας το σύνολο του κλάδου σας, δεν μπορεί σήμερα να λειτουργεί ως μέσο πίεσης σε κάθε γιατρό που συμμετέχει σε αυτές τις επιτροπές, για αυστηροποίηση των αποφάσεων, καθώς και στον σχεδιασμό - εφαρμογή από την πλευρά της πολιτείας ενός κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας που δεν θα εμπεριέχει αξιόπιστα επιστημονικά και κοινωνικά κριτήρια.

Γνωρίζω, διαβάζοντας το site της Ομοσπονδίας σας τις πολλαπλές δράσεις σας και στο εσωτερικό αλλά και στο εξωτερικό. Και είμαι σίγουρος ότι έχετε ενημερωθεί-μελετήσει συστήματα έλεγχου αναπηρίας άλλων χωρών.

Είναι απορίας άξιον, γιατί η Ελλάδα που αγωνίζεται με κάθε τρόπο να μείνει στο Ευρώ, δεν εκμεταλλεύεται την αποδεδειγμένη τεχνογνωσία και εμπειρία άλλων κρατών της Ευρώπης και δεν την εφαρμόζει και στον τρόπο συγκρότησης της Επιτροπής Κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας αλλά και σε άλλες περιπτώσεις.

Είναι πεποίθησή μου ότι η αδιάβλητη συγκρότηση του ΚΕΒΑ από επιστήμονες γενικής αποδοχής και κατάρτισης, θα διασφαλίσει ένα σύστημα που θα λειτουργεί χωρίς αυθαιρεσίες, δίκαιο προς όλους.

Σήμερα είναι αναγκαίο περισσότερο από ποτέ η απόκτηση ενός κανονισμού παροχών ίδιο σ' όλους τους ασφαλιστικούς φορείς, για την ισότιμη αντιμετώπιση όλων των ασφαλισμένων

Πρόσφατα ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για την παραβατικότητα στην κοινωνική ασφάλιση. Η πρόσληψη 400 ιατρών (νευρολόγων-ψυχιάτρων-καρδιολόγων) καθώς και η μετακίνηση Διοικητικών υπαλλήλων από άλλους φορείς στο ΙΚΑ θα βελτιώσουν την κατάσταση και στην πορεία θα εκλείψουν τα μεγάλα προβλήματα.

Η διάταξη όμως που προβλέπει επέκταση ένα εξάμηνο σε κάθε επίδομα-σύνταξη αναπηρίας, αρχικά θα μειώσει την αγωνία κάποιων, θα τους εξασφαλίσει το πενιχρό τους εισόδημα, αλλά η εμπειρία των αποφάσεων τρομάζει, όταν σε πολλές περιπτώσεις θα αναγκαστούν λόγω απόρριψης ή επαναπροσδιορισμού του ποσοστού προς τα κάτω, να επιστρέψουν τα οφειλόμενα. Με δεδομένη την αδυναμία τους.

Χρειάζονται όμως, και άλλες παρεμβάσεις για την εξομάλυνση των προβλημάτων.

- 1) Πρέπει τα αιτήματα των ασφαλισμένων να κατηγοριοποιηθούν και να δίνεται προτεραιότητα στα συνταξιοδοτικά- προνοιακά
- 2) Η βελτίωση του προελέγχου –που ήδη μελετάται- και η χρήση των ηλεκτρονικών μέσων, θα εξυπηρετήσει απομακρυσμένες περιοχές και ειδικά τη νησιωτική χώρα.

Τέλος, γνωρίζοντας ότι πολλοί από εσάς με τις υπηρεσίες του ΙΚΑ ΕΤΑΜ δεν έχετε και την καλύτερη εμπειρία δικαιολογημένα αφού εκεί εδράζεται όλη η αγανάκτηση σας. Θέλω να τονίσω ότι οι εργαζόμενοι στο ΙΚΑ που σήμερα είναι λιγότεροι κατά 4.000 από το 2009, είναι οι περισσότεροι επιβαρυνόμενοι στην Δημόσια Διοίκηση αφού έχουν την ευθύνη εξυπηρέτησης της κοινωνίας των πολιτών που έχουν συντριβεί από την οικονομική κρίση.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να τονίσω, την πραγματικά τεράστια συμβολή της Διευθύντριας Αναπηρίας, της Διοίκησης του ΙΚΑ, κας Νιαρχάκου Ελένης, καθώς και του Υποδιοικητή, κου Διονύση Πατσούρη, οι οποίοι από τότε που ασχοληθήκαν με το ΚΕΠΑ, διέγνωσαν τις βασικές αιτίες, των προβλημάτων, και δίνουν αγώνα καθημερινό με παρεμβάσεις νομοθετικές και άλλες, για τη βελτίωση του.

Προσωπικά, είμαι εδώ για την πιστοποίηση της συνεργασίας που έχει ξεκινήσει εδώ και περίπου δυόμιση μήνες, και θέλω να δηλώσω ότι στην προσπάθεια που καταβάλετε στα δίκαια αιτήματα σας και στις κινητοποιήσεις σας, θα είμαστε συνοδοιπόροι. Το ΙΚΑ ΕΤΑΜ, ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός οργανισμός της χώρας, πρέπει να στηριχτεί γιατί ανήκει στην κοινωνία, και μετά στους εργαζόμενους αυτού.